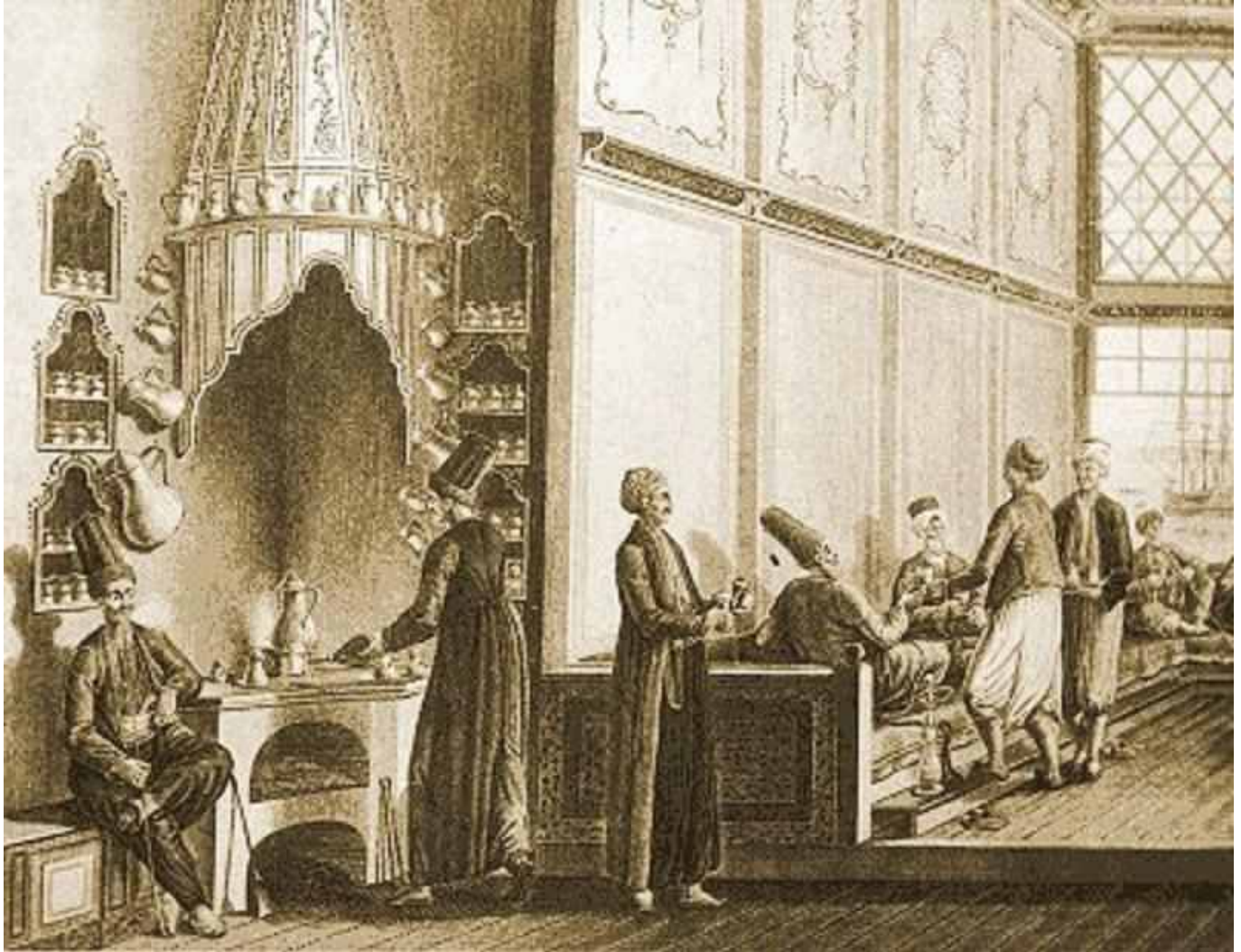

Ο Άγιος Νεομάρτυς Δούκας ο Ράπτης, ο Μυτιληναίος

/ [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)·[Πολιτισμός](#)·[Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στις 24 Απριλίου 1564 στην Κωνσταντινούπολη

Ο Άγιος ήταν νέος στην ηλικία πολύ όμορφος σωματικά, ομορφότερος όμως στην ψυχή. Στο επάγγελμα ήταν ράφτης. Απ' ό,τι φαίνεται ήταν καλός στην τέχνη του γι' αυτό τον προτιμούσαν οι αγάδες και οι μεγιστάνες των Τούρκων. Έτσι έμπαινε κι έβγαινε στα παλάτια των Τούρκων.

Συνέβη λοιπόν να τον ερωτευθεί μια μεγάλη κυρά από σπουδαία οικογένεια, από την οποία προέρχονταν πολλά ηγετικά στελέχη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Πρώτα άρχισε να του κάνει διάφορα δώρα, ύστερα να του λέει ερωτικά, δαιμονικά λόγια. Ο Άγιος, σαν καθαρός που ήταν, σωματικά και ψυχικά, απόρησε, γιατί δεν περίμενε ποτέ να ακούσει από μια τόσο μεγάλη κυρία τέτοια άσεμνα λόγια.

Έκανε τον σταυρό του κι έφυγε από εκείνο το παλάτι σαν άλλος πάγκαλος Ιωσήφ. Εκείνη, όταν είδε πως δεν ερχόταν πλέον στο σπίτι της, άρχισε να του στέλνει μηνύματα αλλά ο Άγιος δεν ανταποκρινόταν. Πήγε τότε η ίδια στο εργαστήριό του και του λέει :

Άκουσε, νέε μου, να έρχεσαι στα σαράι μου, όπως και προηγουμένως και μη φοβάσαι κανένα. Ο άντρας μου λείπει σε εκστρατεία και ή έρχεται ή δεν έρχεται. Κι αν θέλεις ν' αρνηθείς την πίστη σου, σε παίρνω για άντρα. Αλλά και να έλθει ο άντρας μου, θα σε έχω τον πρώτο στο παλάτι μου. Κι αν ακόμη δεν θέλεις ν' αλλάξεις την πίστη σου, ας μείνεις και Ρωμιός, μόνο να έρχεσαι, όπως σου είπα.

Του είπε κι άλλα πολλά η νέα Αιγυπτία και κατέληξε : Αν δεν κάνεις όπως σου είπα, να ξέρεις, θα χάσεις τη ζωή σου.

Ο ευλογημένος εκείνος Δούκας, έχοντας τον εγκάρδιο έρωτα του Ιησού Χριστού μέσα του, καθόλου δεν λογάριασε τις κολακείες εκείνης της μαινάδας, ούτε και

τις φοβέρες της, ούτε ξαναπάτησε στο παλάτι της. Εκείνη του έστελνε συνέχεια μηνύματα. Ο Άγιος δεν ανταποκρινόταν.

Οργίστηκε λοιπόν η κατάρατη και ορκίστηκε να τον εξοντώσει, για να μην τον βλέπει να ελέγχει την ακολασία της.

Πήγε στον βεζίρη και του είπε την υπόθεση αντίστροφα. Δηλαδή, έχω ένα ράφτη που ράβει στο παλάτι μου ό,τι χρειάζεται. Τον ειδοποίησα να έρθει να του δώσω μερικά ρούχα για ράψιμο και αυτός ήλθε και μου είπε λόγια τόσο άσχημα και άπρεπα που ντρέπομαι να σου τα πω, γι' αυτό τον έδειρα και έφυγε. Τώρα είναι στο εργαστήριό του και θέλω να τον θανατώσεις.

Ο βεζίρης υποσχέθηκε πως θα πραγματοποιήσει το θέλημά της, διότι προερχόταν από μεγάλη οικογένεια. Αμέσως διέταξε τον σούμπαση (έπαρχο) να φέρει τον νέο μπροστά του. Όταν τον έφεραν την ρώτησε : Τι ορίζεις να του κάνω;

Αν γίνει Τούρκος άφησέ τον ειδ' άλλως να τον ρίξεις στα τσιγκέλια.

Πρώτα άρχισε ο βεζίρης να του μιλάει με κολακευτικά λόγια, με όμορφο τρόπο. Κατόπιν διέταξε και τον βασάνισαν απάνθρωπα. Τέλος βλέποντας ότι δεν μπορούν να τον πείσουν να εξισλαμισθεί, τον έγδαραν ζωντανό και πέταξαν το δέρμα του στη θάλασσα και στη συνέχεια τον έριξαν στα τσιγκέλια και εκεί παρέδωσε την αγία του ψυχή στα χέρια του αθλοθέτου Κυρίου από τον οποίο έλαβε τον της αθλήσεως στέφανο.